

Marija Alimpić iz udruženja Zaštitimo Jadar i Rađevinu govori o negativnom uticaju rudnika litijuma u Srbiji:

“Situacija na terenu je veoma napeta kada se pomene Rio Tinto ili rudnik, i sasvim je sigurno da su i ta kompanija i rudnik nepoželjni na tom terenu, i to se nikad neće promeniti... Od 2004. traju istraživanja, ali tokom istraživanja nismo imali nikakve informacije. Tek prošle godine je bila javna rasprava o prostornom planu posebne namene, a usvojen je tek u februaru ove godine, i tad smo tek shvatili šta nam se sprema. Prostorni plan je donet na nezakonit način, nema u njemu dovoljno informacija”, ocenjuje Alimpić.

“Ono što je evidentno za ekstrakciju ovakvog litijuma koji se nalazi kod nas u Jadru potrebna je ogromna količina hemijskih jedinjenja, negde se sve zasniva na pretpostavkama, jer kompanija neće da istupi javno sa tačnim podacima, pretpostavlja se da će se tokom godine koristiti oko 300.000 tona sumporne koncentrovane kiseline, uz mnogo drugih jedinjenja. Trebaće im i mnogo vode, znamo da se taj litijum nalazi na 700 metara dubine, celo područje rudnika leži na podzemnim vodama, znamo svi dobro koji tamo živimo da je Jadar reka koja plavi svake godine, tako da je fizički nemoguće izvesti ovaj projekat a da ne dođe do štete”, dodaje ona.

“Jednostavno ovakav litijum nigde u svetu još nije nađen, svi podaci kojima raspolaže kompanija dolaze iz ograničenih laboratorijskih uslova u Australiji. Ali, svi znamo da poljoprivreda više na području koje je poljoprivredno neće biti moguća”, smatra ona.

“Nepovratno će biti devastirana verovatno cela Mačva, i neka iskustva iz sveta nam govore da se posledice mogu osetiti i u prečniku od 200 kilometara. Konkretno će biti ugroženi Jadar, Rađevina, zapadna Srbija, ali po iskustvima mnogo šire područje”, ukazuje Alimpić. Ponavlja da će biti korišćena hemijska sredstva i da će iskorišćena voda biti ispuštana u reku, a na pitanje kako to zna, navodi da Rio Tinto nije otkrio svoju tehnologiju, “ali nije ni negirao da će koristiti hemijska sredstva. Oni za sada nemaju nijedan drugi način da taj litijum izdvoje iz rude”. Dodaje da iz te australijske kompanije tvrde da će “voda biti čistija nego kad u rudnik uđe, ali u to ne mogu nikoga da ubede, imajući u vidu njihove fabrike u svetu”.

Kaže i da ih do sada niko iz vlade nije kontaktirao povodom njihove zabrinutosti iako su joj se obratili, pojašnjavajući da “kada je u pitanju zarada, ljudi ne shvataju, a mnogi ne znaju o čemu se radi - radi se o četiri posto rudne rente, koja je veoma niska”.

“Mi ne želimo da se taj rudnik eksploatiše, bez obzira da li je u pitanju Rio Tinto ili neka druga kompanija”, ističe ona i dodaje da je poznato da dolazi vreme kada će biti sve manje vode, “a ovom rudniku će biti potrebna ogromna količina vode da bi funkcionisao, taj proces je potrebno da se dešava na visokoj temperaturi, i biće potrebna velika količina struje koja

će opet doći iz fosilnih goriva. I automobili sa litijumskim baterijama se takođe pune na struju, koja najčešće dolazi iz fosilnih goriva. Dakle, litijum nije rešenje, samo jedan odsto litijumskih baterija se reciklira”, ukazuje ona. Dodaje da se litijum koristi i za hidrogenske bombe, kao i da se u Japanu uveliko radi na natrijum-jonskim baterijama koje za sada traju duže (sedam dana duže) mnogo su manje štetne po ekologiju i mnogo su jeftinije. Ističe i da oko bušotina gde je Rio Tinto vršio ispitivanja nema vegetacije, kao i da je stanovnicima zapadne Srbije gde ta australijska kompanija želi da otvori rudnik jadarita poljoprivredno zemljište preimenovano u građevinsko “bez njihovog znanja i zahteva, što govori da će im takse biti veće, a oni koji žive od poljoprivrede neće moći da podnesu nikakve zahteve za subvencije”.

Izvor: rs.n1info.com